

[Birthe Nielsen]

lagt til grund for dette forslag. Jeg vil meget gerne være med til i udvalget at påvise, at det, som man tror fra det konservative folkepartis side at mennesker får i dag i bistandshjælp, er fuldstændig ude af takt med virkeligheden.

Aase Olesen (RV):

Det radikale venstre vedkender sig sit medansvar for bistandslovens gennemførelse, og vi mener fortsat, at de hovedprincipper, den bygger på, er rigtige. Bistandsloven blev imidlertid til i 1960'erne i en tid, hvor den økonomiske og beskæftigelsesmæssige situation var meget anderledes end i dag. Derfor vil vi godt være med til at diskutere, om vi på visse områder kan blive nødt til at stramme reglerne i bistandsloven, herunder bestemmelserne vedrørende kontanthjælp.

I det konservative beslutningsforslag peges der på en række muligheder for sådanne stramminger, og vi er parat til at gå ind i arbejdet med at undersøge, om det er rimeligt at stramme som anvist. Umiddelbart mener vi, at reglerne omkring § 37 om den kortvarige hjælp er dem, der trænger sig mest på, ligesom vi er parate til at se på andre ikke-indtægtsbestemte ydelser. Som eksempel herpå kan jeg henvise til de meget talende eksempler, der var nævnt i dagbladet Politiken fra den 6. april, hvor speciallæge Kirsten Lee i artiklen »Danskerne hopper i social trampolin« netop nævner eksempler på kontantstøtte til folk, der sagtens selv kunne have klaret et relativt lille problem. Sådanne eksempler opleves ikke alene urimelige af dem, der via skattebilletten skal betale, men ofte også af dem, der modtager ydelsen. Det synes jeg måske nok man skulle tænke på, når man som den forrige taler råber meget højt op om asociale stramminger.

Der er imidlertid andre punkter i det konservative forslag, vi ser på med betydelig større skepsis. Vi er skeptiske over for nedskæring af hjælpen til revalidering, og vi mener, at det må være en kommunal afgørelse, om der skal ydes tilskud til forældrebetalingen i daginstitutioner, så længe det er kommunen selv, der helt og fuldt dækker disse omkostninger. Til gengæld er der muligvis en del ydelser, som med fordel for alle kunne fastsættes centralt, således at det alene var

selve berettigelsen af at yde støtten, der blev afgjort lokalt.

Vi har ingen færdige løsninger på disse problemer, men vi er parate til at arbejde med dem i udvalget. Et af de vanskeligste punkter er nok bstanden til de strejkende. En stramning af kravene her skal nok gå alene på tilbagebetalingen fremfor et meget rigoristisk tildelingskriterium, som det foreslås. Det er i øvrigt også et svar til fremskridtspartiet, der foreslår nogle endnu strammere regler.

Punkt 10 vedrørende forsørgelseskontrakter er noget, der væsentligst retter sig mod indvandrere. Som sådan bryder vi os ikke om det, men mener, at det arbejde, der for øjeblikket foregår i skatte- og afgiftsudvalget om netop denne sag, vil gøre punkt 10 overflødig.

Et enkelt punkt vil vi tage klart afstand fra, nemlig at ugifte samlevende skal betragtes som ægtepar i endnu højere grad, end det i dag sker i forbindelse med tildeling af børnetilskud, boligsikring osv. Det konservative folkeparti kan næppe have tænkt sig særlig grundigt om i denne sag. Ugifte samlevende par har ikke forsørgelsespligt over for hinanden, og de har heller ikke andre juridiske forpligtelser over for hinanden. Der er i det hele taget knyttet både fordele og ulemper til begge samlivsformer, og det er altså ikke så ligetil at afgøre, om det totalt set er en fordel eller en ulempe at leve papirløst eller at være gift. Det kommer an på mange forskellige omstændigheder i den pågældende familie. Dertil kommer, og det er det alvorligste ved dette, at det kun vil være igennem et meget ubehageligt dyneløfteri, det vil være muligt at konstatere, om der foreligger ægteskabsliggende forhold med fælles økonomi osv.

Det overordnede princip for det radikale venstre i denne sag er, at vi ikke via sociallovgivningen skal tvangsgifte folk, som ikke ønsker at være gift. En større ligestilling mellem ægtepar og såkaldt papirløse kan efter vores opfattelse på længere sigt kun gå i én retning, nemlig at vi efterhånden afskaffer den skat på ægteskab, som får så mange par til at undlade at gifte sig. Vi er i øvrigt i den forbindelse spændt på, om det nye socialindkomstbegreb vil rumme løsninger på nogle af de problemer, som er rejst her.

Opsummerende vil jeg sige, at de radikale mener, at tiden er inde til at gennemgå bi-